

TILLSTÅNDET I UNIONEN

2020

Talet om tillståndet i
unionen 2020

ATT BYGGA DEN VÄRLD VI VILL LEVA I: EN LIVSKRAFTIG UNION I EN SÅRBAR VÄRLD

Herr talman,

Ärade ledamöter,

En av vår tids modigaste tänkare, Andrej Sacharov – en man som beundras så mycket av denna kammare – talade alltid om sin **orubbliga tro på människans inre dolda styrka**.

Under det senaste halvåret har européerna visat hur stark denna inre mänskliga kraft faktiskt är.

Vi såg detta hos vårdpersonalen som flyttade in i vårdhem för att ta hand om gamla och sjuka.

Hos läkare och sjuksköterskor som blev som en familj för dem som drog sina sista andetag.

Hos alla som slet i frontlinjen, dag efter natt, vecka efter vecka, som tog risker så att de flesta av oss inte behövde göra det.

Vi låter oss inspireras av deras empati, mod och pliktkänsla – och jag vill inleda detta tal med en hyllning till dem alla.

Deras berättelser avslöjar mycket om tillståndet i världen och tillståndet i unionen.

De visar mänsklighetens styrka och den djupa känsla av sorg som länge kommer att finnas kvar i vårt samhälle.

Och de **avslöjar hur skört allting är omkring oss**.

Ett virus som är tusen gånger mindre än ett sandkorn avslöjade hur ömtåligt livet kan vara.

Det blottlade svagheterna i våra hälsosystem och begränsningen hos en modell som värdesätter vinst framför välfärd.

Det visade med skärpa hur sårbar vår planet är – något vi ser varje dag genom smältande glaciärer, brinnande skogar, och nu genom globala pandemier,

Det förändrade i grunden vårt beteende och vårt sätt att kommunicera – på armlängds avstånd och med ansiktet dolt bakom munskydd.

Det visade oss precis **hur sårbar vår värdegemenskap faktiskt är** – och hur snabbt den kan ifrågasättas världen över, och till och med här i vår union.

Men folk vill lämna denna coronatillvaro, denna sårbarhet och denna osäkerhet. De är redo för förändring, och de är redo att gå vidare.

Och detta är Europas dag.

Det är dags för Europa att visa vägen **från sårbarhet till ny livskraft**. Och det är detta jag vill tala om i dag.

Ärade ledamöter,

Jag säger detta, eftersom vi under de senaste månaderna har återupptäckt **värdet av allt vi har gemensamt**.

Som individer har vi alla **offrat** en del av vår personliga frihet för andras säkerhets skull.

Och som union har vi alla **delat** en del vår suveränitet för det gemensamma bästa.

Vi har gått från rädsla och split mellan medlemsstaterna till **förtroende** för vår union.

Vi har visat vad som är möjligt när vi **litar** på varandra och **litar** på våra europeiska institutioner.

Och därmed har vi valt att inte bara lappa och laga för stunden, men att bygga något bättre för morgondagens värld.

Detta är NextGenerationEU.

Detta är vår möjlighet att få till stånd **förändringar som vi själva utformat – inte som ett resultat av katastrofer eller diktat från andra i världen**.

Att komma ut starkare ur krisen genom att **skapa möjligheter** för morgondagens värld och **inte bara hantera gårdagens risker**.

Vi har allt som krävs för att klara av detta. Vi har befriat oss från de gamla ursäkterna och invanda bekvämligheterna som alltid har hållit oss tillbaka. Vi har **visionen**, vi har **planen**, vi har **investeringarna**.

Nu är det **dags att gå till handling**.

I morse skickade jag en avsiktsförklaring till talman David Sassoli och förbundskansler Angela Merkel, i hennes egenskap av representant för det tyska ordförandeskapet, och beskrev kommissionens planer för det närmaste året.

Jag kommer inte att presentera varje initiativ idag, men vill beröra huvudpunkterna för de kommande tolv månaderna.

VI TAR OSS IGENOM DET TILLSAMMANS: INFRIA EUROPAS LÖFTE

Ärade ledamöter,

Europas folk har det fortfarande svårt.

Det här är en tid som innebär djup oro för miljontals människor. De oroar sig för sin familjs hälsa, hur det ska gå med deras jobb eller helt enkelt hur de ska få det att gå ihop månaden ut.

Pandemin – och den osäkerhet som följer med den – är inte över än. Och återhämtningen har bara börjat.

Så vår första prioritering är att vi ska hjälpa varandra igenom det här. Finnas där för dem som behöver det.

Och tack vare vår unika sociala marknadsekonomi kan Europa göra just det.

Den är framför allt en **human ekonomi** som **skyddar oss** mot livets stora risker – sjukdom, misslyckanden, arbetslöshet och fattigdom. Den **ger stabilitet** och hjälper oss att bättre absorbera chocker. Den **skapar möjligheter och välstånd** genom att främja innovation, tillväxt och rättvis konkurrens.

Aldrig tidigare har detta **bestående löfte om skydd, stabilitet och möjligheter** varit viktigare än idag.

Låt mig förklara varför.

Först och främst – Europa måste fortsätta att skydda liv och försörjningsmöjligheter.

Mitt i en pandemi som inte visar några tecken på att mattas av är det än viktigare.

Vi vet hur snabbt det kan gå att siffrorna stiger utom kontroll. Så vi **måste fortsätta att hantera den här pandemin med yttersta försiktighet, ansvarskänsla och enighet.**

Under det senaste halvåret har våra sjukvårdssystem och vårdpersonalen gjort underverk.

Alla länder har kämpat för att göra sitt bästa för sina invånare.

Och i Europa har vi åstadkommit mer tillsammans än någonsin tidigare.

När medlemsländer stängde sina gränser införde vi gröna körfält för varor.

När över 600 000 europeiska medborgare var strandsatta över hela världen, hämtade EU hem dem.

När vissa länder införde exportförbud för viktiga medicinska produkter, satte vi stopp för det och såg till att viktiga medicinska förnödenheter kunde transporteras dit de behövdes.

Vi samarbetade med den europeiska industrin för att öka produktionen av munskydd, handskar, tester och respiratorer.

Vår civilskyddsmekanism säkerställde att läkare från Rumänien kunde behandla patienter i Italien, och att munskydd från Lettland kunde sändas till de baltiska grannländerna.

Och det klarade vi utan att ha fulla befogenheter e.

För mig är det kristallklart – vi måste bygga en starkare europeisk hälsounion.

Och för att det ska kunna förverkligas måste vi nu dra nytta av de erfarenheter vi fått från den här hälsokrisen.

Vi måste framtidssäkra vårt nya program "EU för hälsa". Det var därför jag föreslog att finansieringen skulle öka och jag är tacksam att det här parlamentet är redo att kämpa för mer finansiering för att motverka de nedskärningar som Europeiska rådet gjort.

Och vi måste **stärka krisberedskapen och hanteringen av** gränsöverskridande hälsohot.

Som ett första steg kommer vi att föreslå att Europeiska läkemedelsmyndigheten och ECDC – vårt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar – förstärks och får mer inflytande.

Som ett andra steg **ska vi skapa ett europeiskt Barda** – ett centrum för avancerad biomedicinsk forskning och utveckling. Detta nya centrum ska stärka vår kapacitet och vår beredskap att reagera på gränsöverskridande hot och nödsituationer – oavsett om de är naturliga eller avsiktliga. Vi behöver strategiska beredskapslager för att motverka beroendet av leveranskedjor, framför allt när det gäller läkemedel.

Som ett tredje steg framgår det tydligare än någonsin att vi måste diskutera frågan om befogenheter på hälsoområdet. Jag tror att detta är en hedervärd och brådskande uppgift för konferensen om Europas framtid.

Och eftersom detta var en global kris måste vi också lära oss av de globala erfarenheterna. Det är därför som jag tillsammans med premiärminister Giuseppe Conte och det italienska ordförandeskapet för G20 ska sammankalla ett globalt hälsotoppmöte i Italien nästa år.

Det kommer att visa européerna att **unionen finns där för att skydda alla.**

Och det är just det vi har gjort när det gäller arbetstagarna.

När jag tillträdde mitt ämbete lovade jag att skapa ett instrument för att skydda arbetstagare och företag från externa chocker.

För jag visste från min tid som arbetsmarknads- och socialminister att sådana programfungerar. Människor får behålla sina jobb, kompetensen stannar i företagen och små och medelstora företag kan fortsätta sin verksamhet. De små och medelstora företagen är drivkraften i vår ekonomi och kommer att vara motorn i vår återhämtning.

Det var därför kommissionen skapade programmet SURE. Och jag vill tacka er i parlamentet för att ni tog er an det på rekordtid.

Om Europa hittills har kunnat undvika den massarbetslöshet som vi har sett på andra håll, beror det till stor del på att ungefär 40 miljoner personer har ansökt om korttidsarbete.

Denna snabba reaktion och gemensamma målsättning innebär att 16 länder snart kommer att få närmare 90 miljarder euro från SURE till stöd för arbetstagare och företag.

Från Litauen till Spanien kommer det att ge sinnesfrid i familjer som behöver den inkomsten för att få mat på bordet och för att kunna betala hyran.

Och det kommer att bidra till att skydda miljontals jobb, inkomster och företag över hela EU.

Detta är verklig europeisk solidaritet. Och det visar att **i EU är värdet av att ha ett arbete heligt.**

Sanningen är dock att för alldeles för många människor lönar det sig inte längre att arbeta.

Lönedumpning förstör värdet i att arbeta, straffar företagare som betalar skäliga löner och snedvrider konkurrensen på den inre marknaden.

Det är därför kommissionen vill lägga fram ett lagförslag som ska stödja medlemsländerna **när de inrättar ett ramverk för minimilöner**. Alla måste få tillgång till minimilöner, antingen genom kollektivavtal eller genom lagstadgade minimilöner.

Jag är en stark förespråkare av kollektivförhandlingar och förslaget kommer fullt ut att respektera nationella befogenheter och traditioner.

I många medlemsländer har vi sett att en väl förhandlad minimilön tryggar jobben och skapar rättvisa – både för arbetstagare och för företag som verkligen värdesätter det.

Minimilöner fungerar – och det är dags att det lönar sig att jobba.

Den sociala marknadsekonomins andra löfte handlar om stabilitet.

EU och dess medlemsländer reagerade på en kris utan motstycke med en reaktion utan motstycke.

Genom att stå **enade och visa sig värdiga uppgiften gav EU-länderna den stabilitet våra ekonomier behövde.**

Kommissionen aktiverade omedelbart **den allmänna undantagsklausulen – för första gången i vår historia.**

Vi utnyttjade flexibiliteten i våra europeiska fonder och statsstödsregler.

Vi beviljade över **3 biljoner euro** som stöd till företag och industri – från fiskare i Kroatien och bönder i Grekland, till små och medelstora företag i Italien och frilansare i Danmark.

Europeiska centralbanken vidtog beslutsamma åtgärder genom sitt PEPP-program.

Kommissionen föreslog på rekordtid ett europeiskt återhämtningsinstrument – NextGenerationEU – och en ny budget.

I den kombinerar investeringar och välbehövliga reformer.

Rådet antog den på rekordtid.

Denna kammare arbetar nu med högsta fart för att kunna rösta om den.

För första gången – och i dessa exceptionella tider – har Europa infört sina egna gemensamma verktyg för att komplettera de nationella finanspolitiska stabilisatorerna.

Detta är en unik uppvisning av enighet i unionen. Detta är ett resultat som vi alla ska vara stolta över.

Nu ska vi fortsätta på den inslagna vägen. Vi har alla sett prognoserna. Vi kan förvänta oss att våra ekonomier tar fart igen, efter att BNP minskade med 12 % under det andra kvartalet.

Men så länge viruset finns kvar, finns också osäkerheten kvar – här i Europa och i resten av världen.

Så det är absolut **inte** dags att dra tillbaka stödet.

Ekonomierna behöver fortsatt stöd och vi måste hitta den ömtåliga balansen mellan att ge ekonomiskt stöd och säkerställa finanspolitisk hållbarhet.

På lång sikt finns det inget bättre sätt att nå stabilitet och konkurrenskraft än genom en starkare ekonomisk och monetär union.

Förtroendet för euron har aldrig varit starkare.

Det historiska avtalet om NextGenerationEU visar vilket politiskt stöd det har.

Nu måste vi ta tillfället i akt att genomföra strukturella reformer i ekonomin, och fullborda kapitalmarknadsunionen och bankunionen.

Djupa och likvida kapitalmarknader är avgörande för att ge företagen tillgång till den finansiering de behöver för att kunna växa och investera i återhämtningen och i framtiden.

Och det är också en förutsättning för att ytterligare stärka eurons internationella roll. Så låt oss sätta igång och fullborda detta generationsprojekt.

Ärade ledamöter, det tredje bestående löftet är löftet om möjligheter.

Genom pandemin blev vi påmind om så mycket som vi kanske hade glömt eller tagit för givet.

Vi blev påmind om hur sammankopplade våra ekonomier är och hur viktig en fullt fungerande inre marknad är för vårt välstånd och för hur vi gör saker.

Den inre marknaden handlar helt och hållet om möjligheter – för konsumenterna att få valuta för pengarna, för företagen att få sälja överallt i EU och för industrin att kunna öka sin globala konkurrenskraft.

Och för oss alla handlar det om möjligheten att till fullo utnyttja de friheter som vi som européer värderar så högt. Den ger företagen det utrymme de behöver för att blomstra, och är en trygg hamn för dem i oroliga tider. Vi förlitar oss varje dag på att den ska förenkla våra liv – och den är avgörande för att vi ska kunna hantera krisen och återhämta vår styrka.

Låt oss ge den nytt liv.

Vi måste få bort alla hinder för den inre marknaden. Vi måste minska byråkratin. Vi måste stärka genomförandet och efterlevnaden av den inre marknaden. **Och vi måste återupprätta de fyra friheterna – fullt ut och så snabbt som möjligt.**

Kärnan i detta är ett fullt fungerande Schengenområde med fri rörlighet. Tillsammans med parlamentet och medlemsländerna ska vi arbeta för att sätta detta högt upp på vår politiska agenda och vi kommer att föreslå en **ny strategi för Schengenområdets framtid.**

Utifrån denna starka inre marknad har den europeiska industrin länge drivit på vår ekonomi, gett stabila levnadsförhållanden för miljoner människor och utgjort sociala nav som våra samhällen byggts upp kring.

Vi lade fram vår nya industristrategi i mars för att ge industrin möjlighet att leda den gröna och den digitala omställningen. Under det senast halvåret har den omställningen bara skyndats på –

samtidigt som den globala konkurrenssituationen genomgår en grundläggande förändring. Därför kommer vi under första halvan av nästa år att uppdatera vår industristrategi och anpassa våra konkurrensregler så att de också hänger med i den takten.

DRIVA EUROPA FRAMÅT: BYGGA UPP DEN VÄRLD VI VILL LEVA I

Ärade ledamöter,

Allt det här kommer att bidra till att Europa reser sig igen. Men samtidigt som vi hjälper varandra igenom det här måste vi driva oss själva framåt mot morgondagens värld.

Det finns inget som är så viktigt att skynda på som framtiden för vår ömtåliga planet.

Även om en stor del av världens verksamheter stannade av under nedstängningarna fortsatte jorden att bli allt farligt varmare.

Vi kan se tecken på det överallt: från evakuerade bostäder på grund av glaciärkollaps på Mont Blanc till bränder som härjar Oregon och förstörda skördar i Rumänien efter den värsta torkan på decennier.

Men vi fick också se naturen återvända till våra liv.

Vi hade längtat efter gröna ytor och renare luft för vår psykiska och fysiska hälsa.

Vi vet att en förändring är nödvändig – och vi vet också att en förändring är möjlig.

Den europeiska gröna given är vår strategi för den omställningen.

Själva kärnan i strategin är att bli den första klimatneutrala kontinenten till 2050.

Men dit når vi inte genom att upprätthålla status quo – vi måste vara snabbare och göra allt bättre.

Vi har analyserat alla branscher på djupet för att se hur snabbt vi kan gå framåt och hur vi kan göra det på ett ansvarsfullt och beprövat sätt.

Vi har hållit ett brett offentligt samråd och genomfört en omfattande konsekvensanalys.

Utifrån detta föreslår kommissionen en höjning av 2030-målet för minskade utsläpp till minst 55 %.

Jag är medveten om att en ökning från 40 % till 55 % är för mycket för vissa och för lite för andra.

Men vår konsekvensanalys visar att både ekonomin och industrin klarar det.

Och dessutom vill de göra det. Så sent som i går fick jag en uppmaning från 170 företagsledare och investerare – från små och medelstora företag till några av världens största företag – om att EU ska slå fast ett mål på minst 55 %.

Konsekvensanalysen visar klart och tydligt att det här skulle innebära att EU är på god väg mot målet att vara klimatneutralt till 2050 och att uppfylla våra åtaganden enligt Parisavtalet.

Och om andra följer vårt exempel kommer världen att kunna hålla uppvärmningen på under 1,5 grader.

Jag är fullt medveten om att många av våra samarbetspartner ligger långt från det – och jag kommer tillbaka till gränsmekanismen för koldioxidjustering senare.

Men för oss är **2030-målet ambitiöst, genomförbart och positivt för Europa.**

Vi kan göra det. Det har vi redan bevisat.

Utsläppen har minskat med 25 % sedan 1990 samtidigt som ekonomin har vuxit med mer än 60 %.

Skillnaden är att vi nu har mer teknik, mer kompetens och mer investeringar. Och vi har redan påbörjat omställningen till en cirkulär ekonomi med koldioxidneutral produktion.

Vi har fler unga som efterlyser förändring. Vi har fler bevis för att det som är bra för klimatet också är bra för företagen och för oss alla.

Och vi har gett ett högtidligt löfte om att ingen ska lämnas utanför i den här omställningen. Med hjälp av fonden för en rättvis omställning kan vi ge stöd till de områden som måste göra större och mer kostsamma förändringar.

Vi har allt det här. Nu är det vårt ansvar att genomföra allt detta och göra det till verklighet.

Ärade ledamöter,

Om vi når det här nya målet kommer vårt energiberoende att minska, miljontals nya arbetstillfällen skapas och luftföroreningarna mer än halveras.

Om vi ska komma dit måste vi börja nu.

Till nästa sommar kommer vi att ha gjort en översyn av all klimat- och energilagstiftning så att den är ”förberedd för 55”.

Vi kommer att förbättra handeln med utsläppsrätter, främja förnybar energi, öka energieffektiviteten och reformera energibeskattningen.

Men den europeiska gröna given handlar om mycket mer än att minska utsläppen.

Den handlar om en total modernisering av ekonomi, samhälle och industri. **Den handlar om att bygga upp en bättre värld att leva i.**

Vår nuvarande förbrukning av råvaror, energi, vatten, livsmedel och markanvändning ligger inte på en hållbar nivå.

Vi måste förändra vårt sätt att behandla naturen, hur vi producerar och konsumerar, lever och arbetar, äter och håller oss varma samt hur vi reser och genomför transporter.

Så vi kommer att gå igenom allt från farliga kemikalier till avskogning och föroreningar.

Det här är en plan för en återhämtning som går på djupet. Det är en investeringsplan för Europa.

Och det är här NextGenerationEU kommer att göra verklig skillnad.

För det första kommer 37 % av NextGenerationEU:s medel att läggas direkt på målen i den europeiska gröna given.

Och jag kommer att se till att även den gröna finansieringen hamnar på en ny nivå.

Vi är världsledande inom grön finansiering och världens största emittent av gröna obligationer. Vi visar vägen när det gäller att ta fram en tillförlitlig EU-standard för gröna obligationer.

Och i dag kan jag berätta att vi kommer att ha som mål att **30 % av NextGenerationEU:s 750 miljarder euro ska mobiliseras genom gröna obligationer.**

För det andra bör NextGenerationEU satsa på pilotprojekt med största möjliga effekt: vätgas, renovering och en miljon laddningsstationer.

Jag ska förklara hur detta skulle kunna fungera:

För två veckor sedan inleddes ett unikt pilotprojekt för fossilfri stålproduktion i Sverige. I projektet ersätter man kol med vätgas för produktion av rent stål.

Det här visar på vätgasens potential att ge industriföretagen nya miljövänliga möjligheter.

Jag vill att NextGenerationEU ska skapa nya europeiska vätgaskluster som moderniserar industriföretagen, driver fordon och ger nytt liv åt landsbygden.

Det andra exemplet är byggnaderna där vi bor och arbetar.

Byggnader genererar 40 % av utsläppen. De måste bli resurssnålare, billigare och hållbarare.

Och vi vet att byggbranschen till och med kan gå från att vara en koldioxidkälla till att bli en koldioxidsänka om man väljer organiskt byggmaterial som trä och smart teknik som AI.

Jag vill att NextGenerationEU drar i gång en renoveringsvåg i Europa och gör unionen till en ledande kraft i den cirkulära ekonomin.

Men det här handlar inte bara om miljö och ekonomi: det måste också bli ett nytt kulturprojekt för Europa. Varje rörelse har sitt eget uttryck och sin egen känsla. Och vi ska ge den här genomgripande förändringen sin egen distinkta estetik – så att vi matchar hållbarhet med stil.

Därför kommer vi att skapa ett nytt europeiskt Bauhaus – en plats för gemensamt skapande där arkitekter, konstnärer, studerande, ingenjörer och formgivare kan arbeta tillsammans för att förverkliga det.

Det här är NextGenerationEU. Det här formar den värld vi vill leva i.

En värld som drivs av en ekonomi som sänker utsläpp, ökar konkurrenskraften, minskar energifattigdom, skapar givande jobb och förbättrar livskvaliteten.

En värld där vi använder digital teknik för att bygga upp ett friskare och grönare samhälle.

Det här kan vi bara uppnå om vi gör det tillsammans och jag kommer att kräva att återhämtningsplanerna inte bara tar oss ut ur krisen utan att de också hjälper oss att driva Europa framåt mot morgondagens värld.

Ärade ledamöter,

Föreställ er ett ögonblick hur tillvaron under den här pandemin hade sett ut utan tillgång till digital teknik. Från att sitta i karantän – isolerad från familj och gemenskap och avskuren från arbetslivet – till stora leveransproblem. Faktum är att det inte är särskilt svårt att tänka sig att det var så det såg ut för 100 år sedan, under den förra stora pandemin.

Ett århundrade senare har modern teknik bidragit till att våra unga kan studera på distans och att miljontals människor kan arbeta hemifrån. Tekniken har inneburit att företag kan sälja sina produkter, att fabriker kan fortsätta att producera och att regeringar och myndigheter har kunnat tillhandahålla viktiga samhällstjänster på distans. Vi har sett digitala innovationer och omställningar, som i normala fall skulle ta flera år, genomföras inom loppet av några veckor.

Vi börjar nå gränsen för vad vi kan göra analogt. Och den allt snabbare takten är bara början.

Det här decenniet måste bli Europas digitala decennium.

Vi behöver en gemensam plan för ett digitalt Europa med tydligt definierade mål för 2030, t.ex. för digital uppkoppling, kompetens och digitala samhällstjänster. Och vi behöver följa tydliga principer: rätten till integritet och digital uppkoppling, yttrandefrihet, fritt flöde av data och it-säkerhet.

Men nu måste Europa ta tåten i den digitala utvecklingen – annars måste vi följa andras ledning och deras regler. Därför måste vi agera snabbt.

Jag anser att vi behöver rikta in oss på tre områden.

För det första: data.

När det gäller individanpassade data, från företag till konsument, har Europa inte agerat tillräckligt snabbt och är nu beroende av andra.

Det här får inte ske för industriella data. Och de goda nyheterna här är att Europa är i ledningen – vi har tekniken och, vad som är ännu viktigare, vi har industrin.

Men än är loppet inte vunnet. Både volymen industriella data i världen och de möjligheter som det medför kommer att fyrubblas under de kommande fem åren. Vi måste ge våra företag, små och medelstora företag, nystartade företag och forskare möjlighet att utnyttja hela den potentialen.

Och industriella data är värda sin vikt i guld när det handlar om att utveckla nya produkter och tjänster.

Men faktum är att 80 % av alla industriella data som samlas in aldrig används. Det är rent slöseri.

En verklig dataekonomi skulle i stället kunna bli en kraftfull motor för innovationer och nya jobb. Och det är skälet till att vi måste säkra dessa data för Europa och göra dem lättillgängliga. Vi behöver gemensamma dataområden, t.ex. inom energisektorn och hälso- och sjukvårdssektorn. Det här kommer att ge stöd till innovationsekosystem där universitet, företag och forskare kan få tillgång till data och bedriva samarbeten som bygger på dem.

Och därför kommer vi att skapa ett europeiskt moln som del av NextGenerationEU – baserat på Gaia-X.

Det andra området vi ska rikta in oss på är teknik – och i synnerhet AI.

Vare sig det handlar om precisionsjordbruk, mer exakta medicinska diagnoser eller säkra självkörande fordon, kommer AI att ge oss tillgång till helt nya världar. Men den världen behöver också regler.

Vi vill ha regler som sätter människorna främst. Algoritmer får inte vara en svart låda och det måste finnas tydliga regler om något går snett. Kommissionen kommer därför att lägga fram ett lagförslag om detta nästa år.

I förslaget ingår kontroll över våra personuppgifter, något vi fortfarande alltför sällan har i dag. Vi har ingen aning om vad som egentligen händer med våra uppgifter när vi i en app eller på en webbplats blir uppmanade att skapa en ny digital identitet eller då vi alltför lätt loggar in oss via en stor plattform.

Därför kommer kommissionen inom kort att lägga fram ett förslag om en säker europeisk e-identitet.

Ett id vi kan lita på och som alla invånare kan använda var som helst i Europa för att göra allt från att betala skatt till att hyra en cykel. En teknik där det är vi själva som kontrollerar vilka data som används och hur de används.

Den tredje punkten är infrastruktur.

Dataförbindelserna måste hålla jämna steg med den höga förändringstakten.

Om vi vill uppnå ett Europa med lika möjligheter kan vi inte acceptera att 40 % av dem som bor på landsbygden fortfarande inte har tillgång till snabba bredbandsförbindelser.

Dessa förbindelser är nu en förutsättning för att vi ska kunna arbeta hemifrån, studera på distans, handla online och, vilket stadigt ökar, kunna använda nya viktiga tjänster. Utan bredbandsförbindelser är det i nuläget knappt möjligt att bygga upp eller driva ett företag effektivt.

Det här är en enorm möjlighet och en förutsättning för att ge landsbygden nytt liv. Det är först då landsbygdsområdena kan utnyttja hela sin potential och attrahera fler människor och investeringar.

Den här investeringsökningen genom NextGenerationEU är en unik möjlighet att driva på utvecklingen i varenda by. Därför vill vi rikta in våra investeringar på säker uppkoppling, på utbyggnaden av 5G, 6G och fiber.

NextGenerationEU är också en unik möjlighet att ta fram en mer sammanhållen europeisk strategi för digital uppkoppling och digital infrastruktur.

Inget av detta är ett mål i sig – det handlar om Europas digitala suveränitet, i både stor och liten skala.

Därför gläder det mig att meddela att vi ska göra en **investering på 8 miljarder euro i nästa generations superdatorer** – spjutspetsteknik från Europa.

Och vi vill att europeiska företag ska utveckla nästa generations mikroprocessorer som kommer att ge oss möjlighet att använda de större datavolymer på ett energieffektivt och säkert sätt.

Det är det här Europas digitala decennium handlar om!

Ärade ledamöter,

Om Europa ska kunna göra framsteg och göra dem snabbt, måste vi sluta tveka.

Det handlar om att Europa ska få mer kontroll över sin framtid.

Vi har allt som krävs för att det ska kunna bli verklighet. Och den privata sektorn väntar också ivrigt på det här.

Aldrig har det funnits en bättre tidpunkt för investeringar i europeiska tech-företag, med nya digitala nav som växer fram överallt, från Sofia till Lissabon till Katowice. Vår union har människorna, idéerna och styrkan som behövs för att lyckas.

Och därför kommer vi att lägga 20 % av budgeten för NextGenerationEU på digital teknik.

Vi vill visa vägen – Europas väg – mot den digitala tidsåldern: baserat på våra värderingar, vår styrka och våra globala ambitioner.

ETT LIVSKRAFTIGT EUROPA I EN SÅRBAR VÄRLD

Ärade ledamöter,

EU är fast beslutet att använda den här omställningen till att bygga den värld som vi vill leva i. Det är naturligtvis något som leder långt utanför våra gränser.

Pandemin har visat både hur sårbart det globala systemet är och hur viktigt det är med samarbete för att rå på gemensamma utmaningar .

Reaktionerna på krisen är olika i världen. Det finns de som väljer isolering. Andra försöker aktivt destabilisera systemet.

EU vill nå ut.

Vårt ledarskap bygger inte på propaganda i eget intresse. Europa först är inte vår paroll. För oss handlar det om att faktiskt vara redo när det gäller.

Under pandemin har EU levererat tusentals ton med skyddsutrustning överallt – från Sudan till Afghanistan, Somalia och Venezuela.

Ingen är säker om inte alla är det – oavsett var vi bor, oavsett vad vi äger.

Vår världs främsta chans att uppnå den säkerheten är ett säkert och billigt vaccin för alla.

När pandemin just hade brutit ut fanns det varken finansiering eller någon global ram för ett COVID-vaccin – bara iveren att bli först med att få ett.

Det var då **EU klev fram för att leda de globala insatserna.** Tillsammans med bland andra det civila samhället, G20 och WHO samlade vi över 40 länder som tillsammans bidrar med 16 miljarder euro till finansieringen av vaccinforskning, tester och behandlingar till förmån för hela världen. Så fungerar EU:s unika kraftsamlingsförmåga när det gäller.

Men det räcker inte med att finna ett vaccin. Vi måste se till att människor i Europa och världen får tillgång till det.

I början av månaden anslöt sig EU till det globala programmet Covax och bidrog med 400 miljoner euro för att se till att inte bara de som har råd ska få tillgång till säkra vacciner, utan alla som behöver dem.

Nationalistiska vaccinstrategier är en fara för människors liv. Samarbete kring vacciner, däremot, räddar liv.

Ärade ledamöter,

Vi är övertygade om styrkan och värdet i att bedriva samarbete i internationella organ.

Genom ett starkt FN kan vi hitta långsiktiga lösningar på kriser som de i Libyen och Syrien.

Genom en stark världshälsoorganisation kan vi bättre förbereda oss på och bekämpa globala pandemier eller lokala utbrott – från corona till ebola.

Och genom en stark världshandelsorganisation kan vi garantera rättvisa konkurrensförhållanden för alla.

Men samtidigt stämmer det att behovet av **att blåsa nytt liv i och reformera det multilaterala systemet** aldrig har varit så akut som nu. Vårt globala system har långsamt börjat förlamas. Viktiga globala aktörer har börjat lämna institutionerna eller ta dem som gisslan för egna syften.

Båda metoderna leder in i en återvändsgränd. Men vi vill ha förändring. Förändring genom uppbyggnad – inte genom ödeläggelse.

Och det är därför jag vill att EU ska leda reformarbetet i WTO och WHO för att anpassa dem till dagens krav.

Men vi vet att multilaterala reformer är långdragna och under tiden slutar världen inte att snurra.

Det råder inget tvivel om att Europa behöver positionera sig och vidta snabba åtgärder i världspolitiken.

För två dagar sedan hölls det senaste mötet mellan EU:s och Kinas ledare.

Relationen mellan Europeiska unionen och Kina är både en av de strategiskt viktigaste och en av de mest utmanande vi har.

Jag har från första början sagt att Kina är en förhandlingspartner, en ekonomisk konkurrent och en rival på systemplanet.

Vi har gemensamma intressen i frågor som klimatförändringarna – och Kina har visat sig villigt att engagera sig genom en högnivådialog. Men vi förväntar oss också att Kina fullgör sina åtaganden enligt Parisavtalet och föregår med gott exempel.

Fortfarande måste mycket arbete göras på områdena rättvist marknadstillträde för europeiska företag, ömsesidighet och överkapacitet. Vårt partnerskap på handels- och investeringsområdet är fortfarande ojämnt.

Och naturligtvis står vi för mycket olika styrelsesätt och samhällssystem. Vi tror på det universella värdet av en demokrati och på individens rättigheter.

Europa saknar inte problem – tänk till exempel på antisemitismen. Men vi diskuterar dem öppet. Kritik och opposition är inte bara tillåtet utan också skyddat i lag.

Därför måste vi alltid tala med hög röst om brott mot de mänskliga rättigheterna närhelst och varhelst de begås – såväl mot människorna i Hongkong som uigurerna.

Men varför är vi så långsamma? Varför försenas de enklaste uttalanden om EU:s värderingar? Varför vattnas de ur eller tas som gisslan i ett spel med andra motiv?

När medlemsstaterna påstår att EU reagerar för långsamt, säger jag åt dem att visa mod och äntligen övergå till omröstningar med kvalificerad majoritet – åtminstone i fråga om mänskliga rättigheter och genomförande av sanktioner.

Denna kammare har många gånger efterlyst en europeisk Magnitskijlag – och i dag kan jag tillkännage att vi kommer att lägga fram ett förslag.

Vi behöver ett sådant verktyg.

Ärade ledamöter,

Det kan gälla Hongkong, Moskva eller Minsk – EU måste snabbt inta en tydlig och snabb position.

Jag vill säga det högt och klart: Europeiska unionen är på samma sida som folket i Belarus.

Alla är vi berörda av det omätliga modet hos deltagarna i de fredliga mötena på Frihetstorget eller i de orädda kvinnornas marscher.

Valen som fick dem att börja protestera var varken fria eller rättvisa. Och regeringens brutala motåtgärder sedan dess är en skam.

Människor i Belarus måste ha friheten att själva bestämma om sin egen framtid. De är inte pjäser på någon annans schackbräde.

Till dem som verkar för tätare band med Ryssland säger jag att förgiftningen av Alexej Navalnij med ett avancerat kemiskt preparat inte var en engångsföreteelse. **Vi känner igen mönstret från Georgien och Ukraina, Syrien och Salisbury – och från inblandning i allmänna val världen över.** Det här mönstret ändras inte – och ingen gasledning kan göra något åt det.

Turkiet är och förblir en viktig granne. Men fastän vi ligger nära varandra geografiskt, tycks avståndet mellan oss växa. Det stämmer att Turkiet ligger i ett område med många problem. Och det stämmer också att landet tar hand om miljontals flyktingar. Vi stödjer dem med en stor del av finansieringen för dessa. Men inget av detta kan motivera landets försök att skrämma sina grannar.

Våra medlemsländer Cypern och Grekland kan alltid räkna med Europas odelade solidaritet för att skydda deras legitima rättigheter som suveräna stater.

En nedtrappning i östra Medelhavet är ett ömsesidigt intresse. Att forskningsfartyg åter fått angöra turkiska hamnar de senaste dagarna är ett steg i rätt riktning. Detta är nödvändigt för att skapa förutsättningar för den viktiga dialogen. Den enda vägen framåt är att avstå från unilaterala åtgärder och återuppta samtal i en god anda. Den enda vägen mot stabilitet och hållbara lösningar.

Ärade ledamöter,

Liksom Europas reaktioner på globala händelser måste bli mer bestämda, måste också partnerskapen med vänner och allierade fördjupas och utvecklas.

Vi måste börja med att blåsa nytt liv i vårt längsta partnerskap.

Vi kanske inte alltid håller med om Vita husets beslut på senare tid. Men vi kommer alltid att **vårda den transatlantiska alliansen** – byggd på en gemensam värdegrund och historia, och på oupplösliga band mellan våra folk.

Så vad som än händer senare i år är vi redo att upprätta en ny transatlantisk dagordning. På så sätt stärker vi vårt bilaterala partnerskap – inom handel, teknik och beskattning.

Och vi är redo att arbeta *tillsammans* med att reformera det internationella system som vi byggt upp *tillsammans*, i gemenskap med likasinnade. För att skydda våra egna intressen och samhällets bästa.

Vi behöver börja om på nytt med gamla vänner – på båda sidorna om Atlanten och på båda sidorna om Engelska kanalen.

Scenerna i denna sal när vi höll varandra i händerna och tog farväl genom att sjunga Auld Lang Syne sa mer än tusen ord. De visade en tillgivenhet för det brittiska folket som aldrig kommer att förblekna.

Men för varje dag som går, förbleknar utsikterna till ett avtal inom utsatt tid *allt mer*.

Förhandlingar är alltid svåra. Det är vi vana vid.

Och kommissionen har hjälp av den bästa och mest erfarne förhandlaren av alla, Michel Barnier, för att ta sig igenom detta.

Men samtalen har inte lett till de framsteg som vi hoppats på. Därför har vi väldigt lite tid kvar.

Men denna kammare kommer som alltid att underrättas först och dessutom få sista ordet. Och jag kan försäkra er om att vi fortsatt kommer hålla er uppdaterade, på samma sätt som med utträdesavtalet.

Det avtalet tog tre år att förhandla fram och vi arbetade oavbrutet med det. Rad för rad, ord för ord.

Och tillsammans lyckades vi. Resultatet garanterar våra medborgares rättigheter, ekonomiska intressen, den inre marknadens integritet – och minst lika viktigt för långfredagsavtalet.

EU och Storbritannien kom överens om att det var det bästa och enda sättet att garantera freden på den irländska ön.

Och det tar vi aldrig tillbaka. Avtalet har ratificerats av Europaparlamentet och det brittiska underhuset.

Ingen av parterna kan välja att ensidigt ändra, ignorera eller inte tillämpa det. Det är en fråga om lagstiftning, förtroende och god tro.

Och det är ingenting som bara jag säger. Kom ihåg Margaret Thatchers ord:

”Storbritannien bryter inte avtal. Det vore dåligt för Storbritannien, dåligt för relationerna med resten av världen och dåligt för varje framtida handelsavtal”.

Det var sant då, och det är sant i dag.

Förtroende är grunden för varje starkt partnerskap.

Och Europa kommer alltid att vara redo att ingå starka partnerskap med våra närmsta grannar.

Det börjar med Västra Balkan.

Beslutet för sex månader sedan om att inleda anslutningsförhandlingar med Albanien och Nordmakedonien var verkligen historiskt.

Hela regionens framtid ligger ju faktiskt i EU. Vi delar samma historia och delar samma öde.

Västra Balkan är en del av Europa och inte bara en hållplats på Sidenvägen.

Vi kommer snart att lägga fram ett ekonomiskt återhämtningspaket för **Västra Balkan** med inriktning på ett antal regionala investeringsinitiativ.

Och vi kommer också att finnas till stöd för länderna i **det östliga partnerskapet** och våra partnerländer i det södra grannskapet – för att bidra till nya jobb och sätta fart på ekonomin.

När jag tillträdde som ordförande för kommissionen, valde jag att använda min första resa utanför Europeiska unionen till att besöka Afrikanska unionen, och det var ett naturligt val. Det var ett naturligt val och det gav ett tydligt budskap, för vi är inte bara grannar utan också naturliga partners.

Tre månader senare återkom jag med hela mitt kommissionskollegium för att fastställa prioriteringarna i vår nya strategi med Afrika. Det är ett partnerskap mellan likar som innebär att vi tillsammans delar möjligheter och ansvar.

Afrika kommer att vara en nyckelpartner när vi bygger den värld som vi vill leva i – oavsett om det gäller klimat, digitalisering eller handel.

Ärade ledamöter,

Vi kommer fortsatt att tro på öppen och rättvis handel i hela världen. Inte som ett självändamål utan som ett sätt att leverera välstånd hemma och sprida våra värderingar och normer. Över 600 000 arbetstillfällen i Europa hänger på handeln med Japan. Och bara vårt senaste avtal med Vietnam har bidragit till att ge miljontals människor i landet arbetstagarrättigheter.

Vi kommer att utnyttja vår diplomatiska styrka och ekonomiska tyngd till att förhandla fram avtal som gör skillnad – till exempel om marina skyddsområden i Antarktis. Det skulle bli en av historiens mest omfattande miljöskyddsåtgärder.

Vi kommer att bilda koalitioner med höga ambitioner på områden som digital etik eller kampen mot avskogning – och bygga partnerskap med alla likasinnade – från demokratier i Asien till Australien, Afrika, Nord- och Sydamerika och alla andra som vill vara med.

Vi kommer att arbeta för rättvis globalisering. Men vi kan inte ta det för givet. Vi måste insistera på rättvisa och lika villkor. Och Europa kommer att gå vidare – på egen hand eller med partner som vill vara med.

För närvarande arbetar vi till exempel med en gränsmekanism för koldioxidjustering.

Koldioxid måste ha ett pris – för naturen kan inte betala priset längre.

Gränsmekanismen för koldioxidjustering. kommer att motivera utländska producenter och EU-importörer att minska sina koldioxidutsläpp, samtidigt som vi ser till att jämna ut spelplanen på ett sätt som är förenligt med WTO-reglerna.

Samma princip gäller **digital beskattning.** Vi kommer att göra allt vi kan för att nå ett avtal inom ramen för OECD och G20. Men låt mig vara tydlig: Om avtalet inte leder till ett rättvist skattesystem som ger långsiktigt hållbara inkomster, kommer Europa att lägga fram ett förslag i början av nästa år.

Jag vill att Europa blir en global förkämpe för rättvisa.

EN NY VITALITET FÖR EUROPA

Ärade ledamöter,

Om Europa ska kunna spela denna vitaliserande roll i världen måste unionen också bli mer vital internt.

Och om vi ska kunna gå framåt måste vi övervinna de skiljaktigheter som hållit oss tillbaka.

Det historiska avtalet om NextGenerationEU visar att det är möjligt. När man ser hur snabbt vi fattade beslut om finanspolitiska regler, statligt stöd och SURE-programmet så är det uppenbart att det är möjligt.

Låt oss alltså sätta igång.

Migration är en fråga som diskuterats tillräckligt länge.

Migration har alltid förekommit i Europa och kommer alltid att förekomma. Under århundradenas lopp har migrationen format våra samhällen, berikat vår kultur och påverkat våra liv. Och så kommer det alltid att vara.

Som vi alla vet så ledde migrationskrisen 2015 till djup splittring mellan olika medlemsländer, och en del av såren har ännu inte läkt.

Mycket har gjorts sedan dess, men mycket återstår ännu att göra.

Om vi alla är beredda att kompromissa – utom om våra principer – kan vi hitta lösningen.

Nästa vecka kommer kommissionen att lägga fram sin nya migrationspakt.

Vi kommer att ha ett **mänskligt och humanitärt förhållningssätt**. Man kan inte välja bort att rädda liv till havs. Och de länder som fullgör sina rättsliga och moraliska plikter, eller som är mer utsatta än andra, måste kunna lita på solidariteten hos hela Europeiska unionen.

Vi kommer att säkerställa en starkare koppling mellan asyl och återsändande. Vi måste göra en tydlig åtskillnad mellan dem som har rätt att stanna och dem som inte har det.

Vi kommer att vidta åtgärder för att bekämpa smugglare, stärka de yttre gränserna, fördjupa externa partnerskap och skapa lagliga vägar in i EU.

Och vi kommer att se till att de som har rätt att stanna integreras i samhället och känner sig välkomna.

De har en framtid att bygga – och kompetens, energi och talang.

Jag tänker på Suadd, en syrisk tonåring som kom som flykting till Europa och drömde om att bli läkare. Inom tre år hade hon fått ett prestigefyllt stipendium från Royal College of Surgeons in Ireland.

Jag tänker på libyska och somaliska läkare som kommit som flyktingar och som erbjöd sina tjänster när pandemin drabbade Frankrike.

Ärade ledamöter, om vi tänker på de svårigheter de övervunnit och allt vad de har uppnått, **så måste vi helt enkelt klara av att hantera migrationen tillsammans.**

Bilderna från flyktinglägret Moria är en smärtsam påminnelse om att EU måste samarbeta.

Alla måste ta sitt ansvar här – och det är precis vad kommissionen kommer att göra. Kommissionen arbetar för närvarande på en plan för ett gemensamt pilotprojekt med de grekiska myndigheterna för att bygga ett nytt läger på Lesbos. Vi kan bistå med asyl- och återsändandeförfarandena och avsevärt förbättra flyktingarnas levnadsförhållanden.. .

Men jag vill vara tydlig: Om vi intensifierar våra insatser förväntar vi oss samma sak av alla medlemsländer.

Migrationen är en utmaning för Europa och alla måste bidra.

Vi måste bygga upp förtroendet för varandra igen och gå framåt tillsammans.

Och förtroende är vad vår union och vårt sätt att agera bygger på.

Det är djupt förankrat i våra grundläggande värderingar, i våra demokratier och i vår rättsgemenskap, som Walter Hallstein brukade kalla det.

Det är inte ett abstrakt ord. Rättsstatsprincipen bidrar till att skydda människor från de mäktigas styre. Den är en garanti för våra allra mest grundläggande rättigheter och friheter. Den gör det möjligt för oss att uttrycka vår åsikt och att få information från en fri press.

Före månadens slut kommer kommissionen att anta sin första årsrapport om rättsstatsprincipen, som omfattar alla medlemsländer.

Den är ett förebyggande verktyg, för att upptäcka problem på ett tidigt stadium och för att hitta lösningar.

Min önskan är att den ska utgöra en utgångspunkt för kommissionen, parlamentet och medlemsländerna för att förhindra en urholkning av rättsstatsprincipen.

För kommissionen är rättsstatsprincipen av yttersta vikt. Det är därför vi måste se till att pengarna från vår budget och NextGenerationEU skyddas mot alla typer av bedrägerier, korruption och intressekonflikter. Detta är inte förhandlingsbart.

Men under de senaste månaderna har vi också blivit påmind om hur ömtålig den kan vara. Det är vår plikt att alltid vara vaksamma och att vårda och främja rättsstatsprincipen.

Vi kan inte tolerera brott mot rättsstatsprincipen. Jag kommer att fortsätta att försvara den och EU-institutionernas integritet. Vare sig det handlar om unionsrättens företrädare, pressfrihet, rättsväsendets oberoende eller försäljning av s.k. gyllene pass. EU:s värderingar är inte till salu.

Ärade ledamöter,

Dessa värderingar är viktigare än någonsin. Jag säger det för när jag tänker på tillståndet i unionen kommer jag att tänka på några ord av John Hume, en av de stora europeiska personligheter som gått ur tiden i år.

Att så många människor lever i fred i dag på den irländska ön är till stor del tack vare hans orubbliga tro på mänskligheten och på konfliktlösning.

Han brukade säga att konflikt handlar om olikheter och att fred handlar om respekt för olikheter.

Och, som han påminde oss om här i denna kammare 1998: "De europeiska visionärerna kom fram till att olikheter inte är ett hot utan något naturligt. **Olikheter är vad som utmärker mänskligheten**".

Dessa ord är lika viktiga idag som någonsin tidigare,

för när vi ser oss omkring så undrar vi vad det är som utmärker mänskligheten, som när tre barn i Wisconsin får se sin far skjutas medan de sitter i bilen.

Vi undrar vad som utmärker mänskligheten när vi ser antisemitiska karnevalskostymer användas öppet på våra gator.

Vad är det som utmärker mänskligheten när romer varje dag utestängs från samhället och andra hindras i sina liv bara på grund av sin hudfärg eller sin tro?

Jag är stolt att leva i Europa, i ett öppet samhälle med kulturella värden och mångfald.

Men även här i denna union är sådana historier en realitet för många människor varje dag.

Och detta påminner oss om att **framstegen när det gäller att bekämpa hat och rasism är ömtåliga – vad man tillkämpat sig med möda går lätt förlorat igen.**

Så nu är det dags för förändring.

Att bygga en verkligt antirasistisk union – som går från fördömanden till handling.

Och kommissionen lägger fram en handlingsplan så att det arbetet kan börja.

Som ett led i arbetet vill vi utvidga förteckningen över EU-brott med alla former av hatbrott och hatpropaganda – vare sig det rör ras, religion, kön eller sexuell läggning.

Hat är alltid hat – och det ska ingen behöva stå ut med.

Vi ska stärka vår lagstiftning om likabehandling oavsett ras där det finns brister.

Vi ska använda våra budgetmedel för att åtgärda diskriminering på områden som sysselsättning, boende och vård.

Vi ska bli bättre på att verkställa lagstiftningen när genomförandet släpar efter.

För i unionen kommer det aldrig att vara valfritt att bekämpa rasism.

Vi vill förbättra **utbildningen och kunskapen** om de historiska och kulturella orsakerna till rasism.

Vi kommer att ta itu med de **förutfattade meningar** som finns hos människor, i institutioner och till och med i algoritmer.

Och vi kommer att **utnämna kommissionens första antirasismsamordnare någonsin** för att se till att frågan ligger kvar överst på vår dagordning och för att arbeta direkt med människor, civilsamhället och institutioner.

Ärade ledamöter,

Jag kommer inte att slå mig till ro förrän vi har byggt en jämlikhetsunion.

En union där du kan vara dig själv och älska vem du vill – utan att bli fördömd eller diskriminerad.

För att vara dig själv är inte en ideologi.

Det är din identitet.

Och det kan ingen någonsin ta ifrån dig.

Så jag vill vara helt tydlig här – **hbtqi-fria zoner är omänskliga zoner. Och det finns ingen plats för sådant i vår union.**

Och för att vara säkra på att vi stöder alla hbtqi-personer kommer kommissionen snart att lägga fram en strategi för att stärka dessa personers rättigheter.

Som ett led i detta kommer jag också att arbeta för ömsesidigt erkännande av familjrelationer i EU. **Om du är förälder i ett land är du det i alla länder.**

AVSLUTNING

Ärade ledamöter,

Det är denna värld vi vill leva i.

Där vi är förenade i mångfald såväl som i motgång. Där vi arbetar tillsammans för att överbrygga det som skiljer oss åt – och hjälpa varandra när tiderna är svåra.

Där vi tillsammans bygger den friskare, starkare och mer respektfulla värld som vi vill ge våra barn i morgon.

Men medan vi försöker lära våra barn om livet, är våra barn upptagna med att försöka lära oss vad livet går ut på.

Det senaste året har verkligen visat oss sanningen i detta.

Vi kan prata om de miljontals ungdomar som kräver förändring för en bättre planet. Eller de hundratusentals vackra regnbågar som våra barn har satt upp i Europas fönster med en önskan om solidaritet.

Men det finns särskilt en bild som har fastnat i mitt medvetande under det senaste, svåra halvåret. En bild som fångar världen genom våra barns ögon.

Det är bilden av Carola och Vittoria. Två unga flickor som spelar tennis från varsitt tak i Ligurien, Italien.

Det är inte bara flickornas mod och talang man lägger märke till.

Det är lärdomen som ligger bakom. Om att inte låta hinder stå i vägen, om att inte låta konventionen hålla oss tillbaka, om att fånga ögonblicket.

Det är detta som Carola, Vittoria och alla unga människor i Europa lär oss om livet varje dag. Det är det som Europas nästa generation handlar om. Detta är NextGenerationEU.

I år gjorde Europa som de, och tog ett språng framåt tillsammans.

När vi blev tvungna att finna en väg framåt för vår framtid, lät vi inte gamla konventioner hålla oss tillbaka.

När vi kände sårbarheten runt omkring oss, grep vi tillfället att andas ny livsluft in i vår union.

När vi hade valet att handla på egen hand, som i det förflutna, använde vi i stället den kombinerade styrkan hos 27 för att ge alla 27 en möjlighet för framtiden.

Vi visade att vi var i denna situation tillsammans, och att vi ska klara av den tillsammans.

Ärade ledamöter,

Framtiden blir det vi gör den till. Europa blir det vi vill att det ska bli.

Så låt oss sluta klaga på Europa. Låt oss i stället arbeta för Europa. Låt oss göra det starkt. Och låt oss bygga den värld vi vill leva i.

Länge leve Europa!